

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 472

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 9 iulie 2010

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 580 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă	2-3	Decizia nr. 589 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	8-9
Decizia nr. 583 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	3-5	Decizia nr. 592 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404 ¹ , art. 404 ² și art. 404 ³ din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 584 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică	5-8	Decizia nr. 593 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	11-12
		Decizia nr. 597 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 4 ¹ din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	13-14
		Decizia nr. 818 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 580**

din 4 mai 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 142/1998
privind acordarea tichetelor de masă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, excepție ridicată de Cristina Mariana Revnic, Adela Claudia Szabo, Violeta Felicia Corăbian, Monica Lenuța Ilieș, Dorina Luminița Tarța, Ana Maria Haiduc, Liliana Simona Mureșan, Valeria Dragoș, Angelica Maria Szasz, Voica Aurora Demian, Elena Melania Chiuzan, Cristina Gheția, Maria Livescu, Delia Doina Brehar, Maria Veronica Pop, Carmen Dorina Pop, Cosmina Simona Pop, Dorina Cămăraș, Petru Ioan Pop, Emilia Alinița Suciș și Mariana Sighartău în Dosarul nr. 9670.1/117/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9607.1/117/2006, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă.** Excepția a fost ridicată de Cristina Mariana Revnic, Adela Claudia Szabo, Violeta Felicia Corăbian, Monica Lenuța Ilieș, Dorina Luminița Tarța, Ana Maria Haiduc, Liliana Simona Mureșan, Valeria Dragoș, Angelica Maria Szasz, Voica Aurora Demian, Elena Melania Chiuzan, Cristina Gheția, Maria Livescu, Delia Doina Brehar, Maria Veronica Pop, Carmen Dorina Pop, Cosmina Simona Pop, Dorina Cămăraș, Petru Ioan Pop, Emilia Alinița Suciș și Mariana Sighartău cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 2.280 din 26 noiembrie 2007, pronunțată de Tribunalul Cluj în Dosarul nr. 9607.1/117/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 1 din Legea nr. 142/1998 sunt contrare art. 41 alin. (2) și art. 53 din Constituție, întrucât lasă la latitudinea angajatorului acordarea

tichetelor de masă, cât și acordarea acestora în limita bugetului de stat sau, după caz, a bugetelor locale pentru unitățile din sectorul bugetar. Astfel, consideră că se aduce o atingere siguranței juridice, salariații neavând certitudinea că vor primi sau nu alocația individuală de hrană, sub forma tichetelor de masă.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie consideră că prevederile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 142/1998 sunt o concretizare a dispozițiilor art. 138 alin. (5) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.310/2008, Decizia nr. 297/2008 și Decizia nr. 1.194/2008.

Avocatul Poporului, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctul de vedere solicitat.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 iulie 1998, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Salariații din cadrul societăților comerciale, regiilor autonome și din sectorul bugetar, precum și din cadrul unităților cooperatiste și al celorlalte persoane juridice sau fizice care încadrează personal prin încheiere de contract individual de muncă, denumite în continuare angajator, pot primi o alocație individuală de hrană, acordată sub formă de tichete de masă, suportată integral pe costuri de angajator.*

(2) *Tichetele de masă se acordă în limita prevederilor bugetului de stat sau, după caz, ale bugetelor locale, pentru unitățile din sectorul bugetar, și în limita bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori.*”

Autorii excepției consideră că sunt încălcate următoarele prevederi din Constituție: art. 41 alin. (2) referitor la dreptul salariaților la protecție socială și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost supus analizei Curții

Constituționale în raport cu aceleași critici și aceleași texte din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză. Astfel, respingând criticile de neconstituționalitate ca neîntemeiate, Curtea, prin Decizia nr. 1.310 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 decembrie 2008, a reținut că „nu sunt încălcate prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție referitoare la protecția socială a muncii, deoarece acordarea tichetelor de masă nu constituie o măsură de protecție socială în sensul celor prevăzute de textul constituțional”. Referitor la critica de neconstituționalitate prin

raportare la dispozițiile art. 53 din Constituție, Curtea a observat că „acestea nu sunt relevante în cauză, deoarece prevederile legale criticate nu privesc restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, ci instituie doar posibilitatea luării de către angajatori, în anumite limite, a unor măsuri specifice”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, excepție ridicată de Cristina Mariana Revnic, Adela Claudia Szabo, Violeta Felicia Corăbian, Monica Lenuța Ilieș, Dorina Luminița Tarța, Ana Maria Haiduc, Liliana Simona Mureșan, Valeria Dragoș, Angelica Maria Szasz, Voica Aurora Demian, Elena Melania Chiuzan, Cristina Gheția, Maria Livescu, Delia Doina Brehar, Maria Veronica Pop, Carmen Dorina Pop, Cosmina Simona Pop, Dorina Cămăraș, Petru Ioan Pop, Emilia Alinița Suciș și Mariana Sighartău în Dosarul nr. 9670.1/117/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 583

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea

Comercială „Servicii Tehnice Comunale” — S.A. din Sovata în Dosarul nr. 761/1.371/2009 al Tribunalului Comercial Mureș, care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 6.111D/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 8.536D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lotus” — S.A. din Târgu Jiu în Dosarul nr. 3.232/54/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde avocatul Corina Ruxandra Popescu pentru autorul excepției. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 6.111D/2009 și nr. 8.536D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Avocatul părții prezente nu se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 8.536D/2009 la Dosarul nr. 6.111D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pe fond reprezentantului autorului excepției prezente, care arată că prevederile de lege criticate reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate al acționarilor, prin faptul că lipsesc de eficiență juridică dreptul de vot al majorității. De asemenea, arată că soluționarea cererii de suspendare a executării hotărârilor adunării generale ale acționarilor se face pe calea ordonanței președințiale, care presupune că părțile sunt limitate în administrarea probelor. În sfârșit, susține că depunerea unei cauțiuni nu reprezintă o garanție suficientă, raportat la efectele suspendării.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 761/1.371/2009, **Tribunalul Comercial Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Servicii Tehnice Comunale” — S.A. din Sovata cu prilejul soluționării unei cauze comerciale având ca obiect suspendarea hotărârii adunării generale a acționarilor.

Prin Decizia nr. 1.558 din 10 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.232/54/2009, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Lotus” — S.A. din Târgu Jiu cu prilejul soluționării unei cauze comerciale având ca obiect suspendarea hotărârii adunării generale a acționarilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textele de lege criticate, care prevăd posibilitatea ca instanțele de judecată să dispună suspendarea executării hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor la cererea oricărui acționar, sunt de natură a aduce o gravă atingere dreptului de proprietate, dreptului la un proces echitabil, principiului nediscriminării și principiilor de bază ale economiei de piață. Astfel, oricare acționar are din punct de vedere calitativ aceleași drepturi, singura diferență fiind sub aspect cantitativ, în funcție de numărul acțiunilor deținute. Or, deși în cadrul adunării generale s-a format o majoritate, adoptându-se o anumită hotărâre, unii dintre acționari sau chiar persoane străine au dreptul să solicite suspendarea efectelor hotărârii până la soluționarea acțiunii în anulare. Cererea de suspendare nu se realizează însă în cadrul unui proces propriu-zis, ci printr-o cerere de ordonanță președințială care presupune că părțile sunt limitate în administrarea probelor. Iar instanța de judecată este limitată în analiza motivelor de nulitate invocate. Astfel, dreptul de vot al majorității este lipsit de eficiență prin acțiunea unor acționari minoritari sau a unor terți. Se aduce, în acest mod, o atingere dreptului de proprietate al acționarilor majoritari, se creează o diferență de tratament între efectele juridice care se dau voinței exprimate de diferiți acționari, se încalcă dreptul la un proces echitabil și este afectată grav activitatea societății.

Tribunalul Comercial Mureș consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că împotriva hotărârii de suspendare a unei hotărâri AGA se poate formula recurs, astfel că instanța de control judiciar va verifica ordonanța de suspendare atât sub aspectul legalității, cât și al temeiniciei sale.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate nu este fondată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, dispoziții potrivit cărora: *„(1) Odată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.*

(2) Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauțiune.”

Autorii excepției consideră că aceste texte sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) care consacră principiile economiei de piață. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de neconstituționalitate în raport cu aceleași texte din Constituție și aceleași critici ca și cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 107 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 10 aprilie 2006, Curtea, pronunțându-se asupra conformității prevederilor art. 133 din Legea nr. 31/1990 cu dispozițiile art. 44 și art. 135 alin. (1) și (2) din Constituție, a reținut că „sunt norme de procedură a căror stabilire este, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența autorității legiuitoare”. Totodată, Curtea a reținut că textul criticat „permite instanței de judecată ca, ținând seama de circumstanțele cauzei, să aprecieze asupra caracterului eventual șicanatoriu al cererii de suspendare a hotărârii adunării generale a acționarilor contestate și să stabilească o cauțiune de natură să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale”, iar „depunerea cauțiunii constituie o garanție, în sensul că, în urma respingerii acțiunii în anulare a hotărârilor luate de adunarea generală a acționarilor, partea interesată va putea cere și obține despăgubiri pentru pagubele suferite datorită întârzierii executării hotărârii respective”. În consecință, prin acea decizie Curtea a constatat că nu sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi.

Prin aceeași decizie, Curtea s-a pronunțat și asupra conformității textelor de lege criticate cu prevederile Constituției referitoare la dreptul la un proces echitabil, reținând că „prin aceste prevederi legiuitorul a lăsat la latitudinea instanței, în temeiul rolului activ al judecătorului în procesul civil, obligarea reclamantului la depunerea unei cauțiuni și la stabilirea cuantumului acesteia. Instanța de judecată este singura în măsură să aprecieze asupra cuantumului cauțiunii în raport de împrejurările existente în speță și de scopul în care va fi depusă cauțiunea, respectiv despăgubirea celor prejudiciați prin întârzierea executării hotărârii adunării generale a acționarilor.” De asemenea, Curtea a amintit că „prin procedura reglementată de art. 133 din Legea nr. 31/1990 este posibilă, în calea de atac a recursului, examinarea ordonanței de suspendare atât sub aspectul legalității, cât și al temeiniciei, astfel că prevederile art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție nu sunt încălcate”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica raportată la prevederile art. 16 din Constituție, Curtea constată că textele de lege criticate nu creează un tratament favorizant pentru unii acționari în defavoarea altora, ci, din contră, urmăresc asigurarea dreptului tuturor acționarilor de a-și putea exprima și valorifica voința. Astfel, deși legea acordă majorității dreptul de a decide, condiționează, în același timp, validitatea deciziei de respectarea mai multor reguli care urmăresc, printre altele, asigurarea exprimării voinței tuturor acționarilor cu drept de vot, respectarea legii și prevederilor actului constitutiv. În cazul nerespectării acestor condiții, este firesc ca legea să dea posibilitatea celor ale căror drepturi au fost afectate să intervină pentru a anula o astfel de decizie.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Servicii Tehnice Comunale” — S.A. din Sovata în Dosarul nr. 761/1.371/2009 al Tribunalului Comercial Mureș și de Societatea Comercială „Lotus” — S.A. din Târgu Jiu în Dosarul nr. 3.232/54/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 584
din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 10/2007 privind

creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, excepție ridicată, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 7.919/121/2007 și care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 7.226D/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 7.829D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 2.654/88/2007.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

De asemenea, președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 8.016D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, excepție ridicată, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 257/39/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

În continuare, președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 8.109D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 2.989/88/2007.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

În sfârșit, președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 8.350D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, excepție ridicată de Cătălin Ștefan Aldea și alții în Dosarul nr. 4.070/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde doamna consilier juridic Adelina Mihaela Crețu pentru partea Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 7.226D/2009, nr. 7.829D/2009, nr. 8.016D/2009, nr. 8.109D/2009 și nr. 8.350D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul părții prezente nu se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 7.829D/2009, nr. 8.016D/2009, nr. 8.109D/2009 și nr. 8.350D/2009 la Dosarul nr. 7.226D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pe fond reprezentantului părții prezente, care solicită

respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, arătând că dispozițiile de lege criticate și-au încetat aplicabilitatea la sfârșitul anului 2007.

Reprezentantul Ministerului Public pune, de asemenea, concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, sens în care arată că textele de lege criticate au avut o aplicabilitate limitată în timp, doar pentru anul 2007, astfel că, în prezent, nu mai sunt în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 18 iunie 2009 și 1 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.919/121/2007 și nr. 257/39/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată.**

Prin încheierile din 22 septembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.654/88/2007 și nr. 2.989/88/2007, **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată.**

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.070/2/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007.** Excepția a fost ridicată de Cătălin Ștefan Aldea și alții cu prilejul soluționării recursului declarat împotriva Sentinței nr. 3.284 din 26 noiembrie 2008 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că acordarea diferențiată a indexărilor salariale este discriminatorie. În acest sens, arată că inflația produce efecte asupra tuturor angajaților bugetari, astfel că apartenența la categorii profesionale distincte nu reprezintă o justificare rezonabilă și obiectivă pentru un tratament juridic diferențiat.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 4.070/2/2008, consideră că prevederile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 nu contravin normelor constituționale invocate de autorii excepției, pentru că neaplicarea indexărilor la salariile acestora nu înseamnă o discriminare în raport cu alte categorii de salariați bugetari. Solicitarea privind acordarea indexărilor nu poate fi satisfăcută de îndată, ci numai ulterior cuprinderii în bugetul instituției a sumelor necesare plății, așa cum prevăd dispozițiile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Curtea constată că, deși prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 7.919/121/2007 și nr. 257/39/2009 Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat instanța de contencios constituțional cu excepția de neconstituționalitate a întregii Ordonanțe a Guvernului nr. 10/2007, critica de neconstituționalitate vizează, în realitate, doar dispozițiile art. 1—4 din acest act normativ.

Așa fiind, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2007, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 1: „În anul 2007, salariile de bază ale personalului contractual din sectorul bugetar, stabilite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și indemnizațiile personalului care ocupă funcții de demnitate publică, stabilite potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost majorate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 3/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2006, avute la data de 31 decembrie 2006, se majorează în 3 etape, astfel:

a) cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007, față de nivelul din luna decembrie 2006;

b) cu 2% începând cu data de 1 aprilie 2007, față de nivelul din luna martie 2007;

c) cu 11% începând cu data de 1 octombrie 2007, față de nivelul din luna septembrie 2007.”;

— Art. 2: „(1) În aplicarea prevederilor art. 1, limita minimă și limita maximă ale salariilor de bază prevăzute în anexele la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost majorate prin Ordonanța Guvernului

nr. 3/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2006, se majorează începând cu data de 1 ianuarie 2007 cu 5%, din data de 1 aprilie 2007 cu 2% și începând cu data de 1 octombrie 2007 cu 11%.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și pentru personalul contractual la care este stabilit un singur nivel al salariului de bază.”;

— Art. 3: „(1) Salariile de bază ale personalului contractual pentru perioada 1 ianuarie — 31 martie 2007, majorate cu 5% față de nivelul avut în decembrie 2006, sunt prevăzute în anexele nr. Ia—VI-a.

(2) Salariile de bază pentru perioada 1 aprilie — 30 septembrie 2007, majorate cu 2% față de nivelul avut la 31 martie 2007, sunt prevăzute în anexele nr. Ib—VIb, respectiv pentru perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2007, majorate cu 11% față de nivelul avut la 30 septembrie 2007, sunt prevăzute în anexele nr. Ic—VIc.

(3) Indemnizațiile persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, precum și ale celor care ocupă funcții asimilate cu funcții de demnitate publică sunt prevăzute în anexele nr. VII/1a, VII/2a, VII/3a și VIIIa pentru perioada 1 ianuarie — 31 martie 2007, în anexele nr. VII/1b, VII/2b, VII/3b și VIIIb, pentru perioada 1 aprilie — 30 septembrie 2007, și în anexele nr. VII/1c, VII/2c, VII/3c și VIIIc, pentru perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2007.

(4) Pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, indemnizațiile prevăzute în anexele nr. VII/1a, VII/2a, VII/3a și VII/1b, VII/2b, VII/3b, precum și nr. VII/1c, VII/2c, VII/3c reprezintă unica formă de remunerare a activității corespunzătoare funcției și reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.

(5) În aplicarea prevederilor alin. (4) persoanele care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, nu beneficiază de premii, de sporul de vechime în muncă și nici de alte sporuri prevăzute de lege.”;

— Art. 4: „Salariile de bază individuale, care se situează între limitele prevăzute în anexele la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare, avute la data aplicării prezentei ordonanțe, se majorează începând cu data de 1 ianuarie 2007 cu 5% față de nivelul avut la 31 decembrie 2006, începând cu data de 1 aprilie 2007 cu 2% față de nivelul din luna martie 2007 și, respectiv, începând cu data de 1 octombrie 2007 cu 11% față de nivelul din luna septembrie 2007.”

Autorii excepției consideră că prevederile de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 este un act normativ cu aplicabilitate limitată în timp, întrucât, potrivit prevederilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, majorările salariale aplicate vizează exclusiv anul 2007.

În aceste condiții, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, întrucât textul legal criticat nu mai este în vigoare la data pronunțării deciziei, excepția de neconstituționalitate ridicată, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, excepție ridicată, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 7.919/121/2007 și nr. 257/39/2009, de Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 2.654/88/2007 și nr. 2.989/88/2007 și de Cătălin Ștefan Aldea și alții în Dosarul nr. 4.070/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 589

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, reprezentat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea în Dosarul nr. 984/198/2009 al Judecătoriei Brezoi.

La apelul nominal se prezintă pentru partea Statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, reprezentat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, domnul consilier juridic Adrian Căpraru, iar pentru partea Obștea „Moliviș”, domnul avocat Bogdan Ioan Tudor Todoran.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 8.244D/2009, nr. 8.245D/2009 și nr. 13D/2010, care au obiect identic. La apelul nominal se prezintă pentru partea Statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, reprezentat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, domnul consilier juridic Adrian Căpraru, iar pentru părțile Obștea de Moșneni „Plaiul Poienilor”, Obștea Moșnenilor „Repezi Fratoșeni” și Obștea Moșnenilor Brezoieni, domnul avocat Bogdan Ioan Tudor Todoran. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea celor patru dosare.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.244D/2009, nr. 8.245D/2009 și nr. 13D/2010 la Dosarul 8.156D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 10, 16, 20 și 25 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 984/198/2009, nr. 983/198/2009, nr. 980/198/2009 și nr. 982/198/2009, **Judecătoria Brezoi a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.

Excepția a fost ridicată de Statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, reprezentat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, în dosare având ca obiect acțiuni în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că dispozițiile legii criticate, respectiv dispozițiile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 1/2000, contravin dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, deoarece îi favorizează pe titularii dreptului de proprietate privată persoane fizice membri ai persoanei juridice, obște de moșneni, cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor forestiere proprietate a statului. Or, nimeni nu poate beneficia, în ceea ce privește bunurile proprietate privată, de o protecție juridică diferită, indiferent că este vorba de titulari persoane fizice sau persoane juridice private, statul sau unități administrativ-teritoriale.

Judecătoria Brezoi apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse de părți, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, reprezentat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, în dosarele nr. 984/198/2009, nr. 983/198/2009, nr. 980/198/2009 și nr. 982/198/2009 ale Judecătoriei Brezoi.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 28 din titlul VI din Legea nr. 247/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, prevederi care au următorul conținut: „(1) *Formelor asociative de proprietate asupra terenurilor cu vegetație forestieră, pășunilor și fânețelor, obști de moșneni în devălmășie, obști răzeșești nedivizate, composesorate, obști de cumpărare, păduri grănicerești, păduri urbariale, comune politice, cooperative, alte comunități și forme asociative cu diferite denumiri, li se va elibera un singur titlu de proprietate, la solicitarea reprezentantului legal al acestora, cu mențiunea la titular, după caz: «obște de moșneni», «obște de răzeși», «composesorat», «păduri grănicerești», alte asociații și forme asociative cu denumirea localității respective.*

(2) *Formelor asociative li se va restitui în întregime suprafața avută în proprietate.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (2) teza întâi și art. 136 alin. (2) privind dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere dreptului de proprietate ocrotit prin prevederile art. 44 din Constituție și nu instituie restrângeri ale exercitării unor drepturi sau libertăți fundamentale. Textul de lege criticat nu afectează niciuna din componentele dreptului de proprietate prevăzute de lege.

Curtea Constituțională, în practica sa, a stabilit că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, limitele exercitării acestuia fiind stabilite prin lege. În cazul dispozițiilor legale criticate nu este vorba de o expropriere a statului, acestea stabilind modalitatea în care se eliberează titlul de proprietate formelor asociative care au avut în proprietate suprafețe forestiere. Art. 26 alin. (2) stipulează că formelor asociative li se va restitui în întregime „suprafața avută în proprietate”, deci este vorba despre reconstituirea dreptului de proprietate asupra suprafețelor cu vegetație forestieră avute în proprietate de formele asociative respective și nu de o expropriere a statului, așa cum afirmă autorul excepției.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 592

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹, art. 404² și art. 404³ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse de părți, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 404¹, art. 404² și art. 404³ din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 404¹: „În toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia.

Bunurile asupra cărora s-a făcut executarea se vor restitui celui îndreptățit.

În cazul în care executarea silită s-a făcut prin vânzarea unor bunuri mobile, întoarcerea executării se va face prin restituirea de către creditor a sumei rezultate din vânzare, actualizată în funcție de rata inflației, cu excepția situației când își găsește aplicare art. 449.”;

— Art. 404²: „În cazul în care instanța judecătorească a desființat titlul executoriu sau actele de executare, la cererea celui interesat, va dispune, prin aceeași hotărâre, și asupra restabilirii situației anterioare executării.

Dacă instanța care a desființat hotărârea executată a dispus rejudecarea în fond a procesului și nu a luat măsura restabilirii situației anterioare executării, această măsură se va putea dispune de instanța care rejudecă fondul.

Dacă nu s-a dispus restabilirea situației anterioare executării în condițiile alin. 1 și 2, cel îndreptățit o va putea cere instanței judecătorești competente potrivit legii.”;

— Art. 404³: „Dacă titlul executoriu emis de un alt organ decât o instanță judecătorească a fost desființat de acel organ sau de un alt organ din afara sistemului instanțelor judecătorești, iar modalitatea restabilirii situației anterioare executării nu este prevăzută de lege ori, deși este prevăzută, nu s-a luat această măsură, ea se va putea obține pe calea unei cereri introduse la instanța prevăzută de art. 404² alin. 3.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 alin. (1) și (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 136 alin. (5) privind proprietatea, precum și dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 6 din aceeași Convenție.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 404¹, art. 404² și art. 404³ din Codul de procedură civilă, prin raportare la critici asemănătoare, constatând că sunt constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 1.066 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 8 decembrie 2007, Curtea a

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹, art. 404² și art. 404³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Consiliul Local Vadu Moșilor în Dosarul nr. 2.062/203/2009 al Judecătoriei Câmpeni.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Societatea Comercială „Transilvania Pres” —S.R.L. a depus la dosar o cerere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.062/203/2009, **Judecătoria Câmpeni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 404¹, art. 404² și art. 404³ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Consiliul Local Vadu Moșilor într-un dosar având ca obiect o cerere de întoarcere a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că reglementările criticate sunt neconstituționale, întrucât permit redeschiderea unei cauze efectiv soluționate și acordarea unui bun mobil către o parte după ce, prin hotărâre definitivă, irevocabilă și executorie, fusese atribuit celeilalte părți din proces. În acest fel, apreciază autorul, este încălcat dreptul la un proces echitabil. De asemenea, sunt încălcate prevederile art. 44 din Constituție, potrivit cărora orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Judecătoria Câmpeni apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

constatat că dispozițiile art. 404¹ din Codul de procedură civilă se referă exclusiv la cazurile în care a fost desființat titlul executoriu sau însăși executarea silită. Desființarea acestor acte putea fi dispusă numai de instanța judecătorească, în urma examinării temeiniciei și legalității lor. La soluționarea cererii de întoarcere a executării, de asemenea, numai instanțele judecătorești sunt competente să stabilească dacă cel care o solicită este sau nu îndreptățit să obțină restituirea bunului ori a valorii luate prin executarea silită. În această privință, art. 404¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă prevede că „*Bunurile asupra cărora s-a făcut executarea se vor restitui celui îndreptățit*”. Creditorul are dreptul neîngrădit de a cere în justiție valorificarea creanțelor sale și, la nevoie, executarea silită a acestora, iar

debitorul și orice altă persoană interesată au dreptul să conteste, tot în justiție, titlul executoriu și executarea silită însăși.

De asemenea, Curtea a mai constatat că procedura contestației la executare asigură garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar, în cazul aditerii contestației și desființării titlului executoriu sau a însăși executării silită, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹, art. 404² și art. 404³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Consiliul Local Vadu Moților în Dosarul nr. 2.062/203/2009 al Judecătoriei Câmpeni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 593

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.599/296/2009, **Judecătoria Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.**

Excepția a fost ridicată de Iolanda Kaitar într-un dosar având ca obiect constatarea nulității absolute a unui contract de împrumut.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Iolanda Kaitar în Dosarul nr. 8.599/296/2009 al Judecătoriei Satu Mare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prin textele de lege criticate s-a introdus obligația de plată a unor taxe judiciare de timbru în sume excesive raportat la nivelul de trai din România. În aceste condiții este îngăduit accesul liber la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție. Obiectul litigiului este constatarea nulității unui act juridic, astfel că pe lângă interesul personal al reclamantului este pus în discuție și interesul general, cauzele de nulitate absolută este de ordine publică.

Judecătoria Satu Mare nu a precizat punctul său de vedere.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 276/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 13 iulie 2009, prevederi ce au următorul conținut:

— Art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008: „La articolul I punctul 1, alineatul (11) al articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

«(11) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și cererilor privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial, precum și cererilor privind constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial; cererea privind repunerea părților în situația anterioară este scutită de taxă de timbru dacă este accesorie cererii privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea actului juridic patrimonial.»

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Iolanda Kaitar în Dosarul nr. 8.599/296/2009 al Judecătoriai Satu Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) privind liberul acces la justiție.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, prin Decizia nr. 50 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 8 aprilie 2010, prin raportare la critici asemănătoare, constatând că sunt constituționale.

Curtea a reținut cu această ocazie că, în cazul drepturilor patrimoniale și al actelor juridice patrimoniale, acțiunile în constatare sau cererile în anulare, rezoluțiune sau reziliere au caracterul unei acțiuni în realizarea dreptului, întrucât tind la readucerea în patrimoniul reclamantului a unui bun evaluabil în bani. Or, apare ca fiind pe deplin justificată soluția adoptată de legiuitor în cuprinsul dispozițiilor art. 2 alin. (11) din lege în funcție de valoarea bunului, tocmai în scopul instituirii unui tratament juridic identic cu cel aplicabil acțiunilor sau cererilor evaluabile în bani, reglementat de prevederile art. 2 alin. (1).

Așa fiind, pentru acțiunile reglementate în ipoteza normei juridice criticate, indiferent dacă se solicită sau nu, distinct, repunerea părților în situația anterioară, taxarea acțiunii se va face la valoarea bunului, în vreme ce taxa cu valoare fixă urmează a fi datorată numai în cazul acțiunilor care au ca obiect drepturi, respectiv acte juridice nepatrimoniale.

Accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuate de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 597

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 4¹ din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 4¹ din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Societatea Comercială „Como Agro” — S.R.L. din Arad în Dosarul nr. 2.699/55/2009 al Tribunalului Arad.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.699/55/2009, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 4¹ din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Como Agro” — S.R.L. din Arad într-un dosar având ca obiect stabilirea dreptului de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că prezentul litigiu a fost generat de interpretarea trunchiată și restrictivă a prevederilor legale aplicabile în materie. Interpretarea dată art. 4 din Legea nr. 1/2000, în sensul că persoanele îndreptățite care pot fi înscrise în acele acorduri prevăzute de ipoteza textului legal trebuie să facă dovada calității de fost proprietar, este contrară prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece creează o situație inechitabilă, chiar discriminatorie, în favoarea unor persoane care vin și pretind același drept.

Tribunalul Arad — Secția civilă apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 și ale art. 4¹ din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, modificate și completate prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 4: „(1) Pentru terenurile din extravilanul localităților, foste proprietăți ale persoanelor fizice și juridice, care au trecut în proprietatea statului și pe care se găsesc instalații hidrotehnice, hidroelectrice sau de hidroameliorații, pe care se desfășoară activități miniere de exploatare sau operațiuni petroliere de dezvoltare-explorare și exploatare, se restituie, în condițiile legii, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora suprafețe echivalente constituite din rezerva existentă la comisiile locale, iar în situația în care aceste suprafețe sunt insuficiente, din domeniul privat al statului, din aceeași localitate sau din alte localități, acceptate de foștii proprietari. În cazurile în care compensarea nu este posibilă se vor acorda despăgubiri foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, în condițiile legii.

(1) Pentru terenurile foștilor proprietari persoane fizice sau juridice, inclusiv cooperative piscicole sau alte forme asociative prevăzute la art. 26 alin. (1), pe care s-au aflat, la data depozitării, amenajări piscicole, sere sau plantații de hamei, de duzi, plantații viticole sau pomicele, în prezent proprietatea statului, restituirea se face pe vechile amplasamente, cu obligația de a le menține destinația și, acolo unde este cazul, unitatea și funcționalitatea.

(2) Pentru terenurile menționate mai sus, pe care s-au efectuat de către stat investiții, neamortizate până la intrarea în

vigoare a prezentei legi, foștii proprietari pot opta pentru reconstituirea pe vechiul amplasament, cu obligația de a plăti statului, în termen de 10 ani, contravaloarea neamortizată a investiției, dacă aceasta reprezintă mai mult de 30% din valoarea totală a investiției la data intrării în vigoare a acestei legi, sau să primească terenuri pe alte amplasamente, acceptate de aceștia, de aceeași categorie de folosință cu terenul pe care l-au predat ori despăgubiri.

(13) Pentru terenurile preluate de stat de pe care investițiile au fost vândute cu respectarea legii, foștii proprietari pot opta pentru alt amplasament, acceptat de aceștia, sau pentru despăgubiri plătite fie de către investitor, fie de către stat.

(14) În cazul opțiunii pentru despăgubiri plătite de investitori, foștii proprietari vor conveni cu investitorii, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a acestei legi sau de la data validării cererii de reconstituire a dreptului de proprietate, prețul terenului, care nu poate fi mai mic decât valoarea sa de piață, și termenul de plată, care nu poate fi mai mare de 3 ani.

(15) Acordul va fi înregistrat la comisia județeană care a validat cererea de reconstituire și devine titlu executoriu pentru plata prețului dacă investitorul nu își respectă obligația de plată în termenul convenit. Din momentul înregistrării acordului, opțiunea părților este definitivă și părțile nu mai pot opta pentru alte forme de reconstituire și, respectiv, despăgubire. Proprietarii se vor putea adresa statului, în condițiile dispozițiilor legale privind acordarea de despăgubiri de către acesta, doar pentru acoperirea valorii investițiilor preluate de stat o dată cu terenul pe care l-au avut în proprietate.

(16) Până la efectuarea plății, proprietarul investiției va plăti fostului proprietar al terenului o sumă, convenită de părți, care nu poate fi mai mică decât redevența plătită statului la momentul acordului și nu va putea înstrăina în niciun mod investiția sa, sub sancțiunea nulității absolute.

(17) Proprietarii investițiilor dobândesc dreptul de proprietate asupra terenului în momentul achitării integrale a contravalorii terenului.

(18) În situația în care nu se optează pentru despăgubiri plătite de către investitor, sau în situația în care fostul proprietar și investitorul nu ajung la un acord în termenul menționat la alin. (14), fostul proprietar va primi teren pe alt amplasament, acceptat de acesta, sau despăgubiri de la stat, atât pentru teren cât și pentru investițiile dovedite la data preluării terenului, în condițiile legii.

(19) În cazul realizării acordului prevăzut la alin. (14), pentru investițiile dovedite la data preluării terenului, fostul proprietar primește despăgubiri de la stat, în condițiile legii.

(2) În cazul în care investițiile pentru care suprafața de teren a fost preluată de stat nu au fost executate sau se află în stadiu de proiect, suprafața preluată se restituie, la cerere, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, pe vechiul amplasament.”;

— Art. 41: „Pentru terenurile proprietarilor deposedați, persoane fizice, pe care se află bazine piscicole naturale și bazine piscicole amenajate, sere sau plantații de hamei în funcțiune la data aplicării prezentei legi, restituirea se face pe alt amplasament, dacă există suprafețe suficiente, sau se acordă despăgubiri în condițiile legii.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 44 și ale art. 136 privind dreptul de proprietate.

Examinând excepția, Curtea constată că, în realitate, autorul este nemulțumit de „interpretarea trunchiată și restrictivă” a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 1/2000, solicitând Curții Constituționale să dea o interpretare în sensul dorit de el pentru a se înlătura interpretarea dată de instanța de judecată.

O astfel de solicitare este în afara atribuțiilor Curții, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Așadar, rezultă că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 41 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Societatea Comercială „Como Agro” — S.R.L. din Arad în Dosarul nr. 2.699/55/2009 al Tribunalului Arad.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 818

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital

Augustin Zegrean — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de Societatea Comercială „Concrete Trading” — S.A. în Dosarul nr. 14.279/301/2009 al Judecătoria Sectorului 3 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 14.279/301/2009, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Concrete Trading” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate „contravin prevederilor constituționale în vigoare”.

Judecătoria Sectorului 3 București arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece autorul excepției nu indică în mod concret motivele de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de Societatea Comercială „Concrete Trading” — S.A. în Dosarul nr. 14.279/301/2009 al Judecătoria Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 224 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale în vigoare, fără a le preciza în concret.

Analizând excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată de Judecătoria Sectorului 3 București, Curtea constată că autorul excepției nu precizează textele constituționale considerate a fi încălcate.

Prin urmare, excepția nu este motivată, nefiind respectate dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. În mod constant, jurisprudența instanței constituționale a stabilit că sesizările de neconstituționalitate adresate Curții fără a fi motivate trebuie respinse ca inadmisibile, Curtea neputându-se substitui subiectelor îndreptățite să o sesizeze, întrucât ar exercita un control din oficiu, ceea ce este contrar sistemului nostru constituțional.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă și va fi respinsă ca atare.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

